

РЕШЕНИЕ

№ 16264

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 06.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3102** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Л. А. Ф., гражданин на Сирийска А. Република, [дата на раждане] в [населено място]- С., ЛНЧ [ЕГН], адрес за контакт: [населено място], [улица],офис 1, чрез адв. Л. Д., САК, срещу Решение № 66X / 19.02.2026 г. на интервюиращият орган-Т. В. при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-364/02.02.26 г. на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Иска се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Л. А. Ф., чрез адв. Л. Д. – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Постъпила е молба от адвокат Д., с която не възразява да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание.

Ответникът Интервюиращият орган-Т. В. – редовно призована, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално жалбоподателят е поискал закрила с молба с вх. № 105450-97/03.01.2025 г., чрез СДВНЧ-Любимец до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС).

С решение № 2750/27.03.2025 г. Председателят на ДАБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Л. А. Ф.. Постановеният административен акт е връчен на 09.04.2025 г. и е обжалван в предвидения от закона срок.

С Решение № 5336/22.05.2025 г. по адм. дело № 1015/2025 г. Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на Л. А. Ф.. Решението на АС - Хасково е обжалвано пред Върховен административен съд (ВАС) на Република Б., който с Решение № 11062/06.11.2025 г. по адм. Дело №7079/2025 г. ВАС е оставил в сила решение № 5336/22.05,2025 г., постановено по адм. дело № 1015/2025 г. по описа на АС - Хасково.

В последващата молба с вх. КП-01-364/02.02.2026 г., Л. А. Ф. е заявил, че са налице нови обстоятелства относно държавата му на произход - Сирийска арабска република. На молителя е изпратено уведомление относно процедурата по предварително разглеждане по чл. 76а от ЗУБ.

В горепосочената последваща молба Л. А. Ф., пред ответникът, твърди, че представя нови обстоятелства относно държавата си на произход, които имат отношение към личното му положение, както и доказателства в подкрепа на твърденията му. Заявява, че от подаването на предходната му молба през март миналата година до настоящия момент ситуацията в страната му се влошила.

Страната се нуждаела от допълнителни мерки, защото имало опасност от разрастване на гражданска война и имало нужда от ограничаване на терористичната активност на И.. Според изложеното от него очакванията и обещанията не са довели до изпълнение на, свързани с приемането на нова конституция и обединяване на военните сили на правителството и кюрдските формирования. Твърди, че вместо затихване се наблюдава ескалация на конфликта, съпроводена с военни действия и бомбардировки, както и с откриване на хуманитарни коридори за евакуация на населението".

Молбата е структурирана в две части - общи и конкретни сведения. В частта „Общи сведения" е описана обстановката в страната от края на 2024 г. и началото на 2025 г. Посочва се, че въпреки края на режима на Б. ал-А., новата власт в С. е формирана от структура, определяна от молителя като терористична група:

Към молбата са приложени данни от различни източници, сред които Euronews, Politico, ВКБООН и други международно признати организации. Според цитираните материали ситуацията в С. е изключително тежка и съществуват предпоставки за нова гражданска война между кюрдските сили и арабското-правителство.

В частта „Конкретни сведения" молителят заявява, че конфликтът между настоящото правителство и кюрдските формирования е ескалирал до степен на реална опасност от гражданска война, като се извършва подготовка за установяване на военен контрол върху различни територии. Изразява опасение, че поради кюрдския си произход при евентуално завръщане в страната може да бъде убит, задържан или осъден от настоящата власт. Молителят е цитирал част от справка на Международна дейност към ДАБ, където съобщава за положението на кюрдите в страната му - нямали гражданство и лични документи, нямали право на глас.

В молбата цитира доклад на Агенция за убежище на ЕС, където се говори за действия от

настоящото правителство срещу кюрдите - задържане, отвлечане.

Посочва също, че при завръщане в регион под контрола на кюрдските сили би могъл да бъде принудително мобилизиран от Сирийските демократични сили (SDF), които по негови твърдения извършват насилствено набиране на мъже.

В подкрепа на подадената последваща молба за международна закрила са представени копия от електронни и телевизионни медии, отнасящи се до обстановката в Сирийската арабска република, протокол от заседание на Съвета за сигурност на ООН от 19.11.2025 г., доклад на Б. относно принуда и рекет спрямо сирийски граждани с цел връщането им в държавата им на произход, както и справки на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, където се споменава сигурността, политическата обстановка и хуманитарната ситуация в страната.

Част от материалите са получени от новинарски източници като „24 часа“ с дата 15.01.2026 г., „Таралеж.бг“ с дата 14.01.2026 г., news.bg с дата 15.01.2026 г., AN HA с дата 15.01.2026 г., „Свободна Европа“ с дата 20.12.2025 г., Б. с различни дати като 11.01.2026 г., 26.12.2025 г., TRT B. с дата 14.01.2026 г. За някои от тези източници липсвала публично достъпна информация относно редакционната им независимост. Поради това, според АО, съдържанието от тях следвало да се оценява с повишено внимание и не можело да се използва като самостоятелен доказателствен източник без допълнителна независима проверка. Докладът на Б. е в превод, изготвен от адвокатска кантора „L. ME IN B.“ - [населено място], която представлява молителя.

Предвид това АО извършил анализ на твърденията на молителя, както и всичко заявено по време на предходното производство за международна закрила.

В рамките на първоначалното производство по закрила, видно от протокола, жалбоподателят заявил, че е кюрд, мюсюлманин - сунит, който не е заплашван, арестуван или съден и не е имал проблеми на религиозна или етническа основа. Роден е в [населено място], област Х.. Напуснал страната си, защото нямало сигурност и по икономически причини. Семейството му живеело в родния му град. Когато напуснал страната си, в К. имало бомбардировки, в резултата на които нямало ток, вода и училищата не работели. Няма финансов възможност. По-сериозно при тях било на 25 октомври 2024 г., когато бомбардирали силозите за жито. Градът и районът му били под контрола на кюрдските сили.

Изискана е и информационна справка с вх. № МД-02-664 от 23.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно кюрдските въоръжени сили и начина, по който набират хора за своите редици, от която е видно, че: „Сирийските демократични сили (Syrian D. F., SDF) са водена от кюрдите коалиция от недържавни въоръжени групировки, която контролира Х., източната част на Д. ал Зор, както и части от провинциите. Р. и А. (Х.) - регион, управляван от цивилната демократична Автономна администрация на С. С..

Източна С., намиращи се под контрола на водената от кюрдите Автономна администрация. Военната повинност е задължителна за всички жители от мъжки пол, включително сирийски граждани и кюрди без гражданство, живеещи на териториите под контрола на Автономната администрация. Изменение от май 2021 г. разширява допустимостта за наборна служба до лица на възраст между 18 и 31 години. Сирийци от други части на страната, които са пребивавали в района повече от пет години, - също са задължени да се присъединят към кюрдските въоръжени сили. Мъжете служат в Отрядите за народна защита (YPG), докато жените могат да се присъединят към женските YPJ-отряди на доброволна основа. Въпреки че според закона за кюрдската администрация членовете на етническите и религиозни малцинства са задължени да служат, според съобщенията, разпоредбите не се прилагат и такива лица по-скоро се присъединяват на доброволна основа.

На 18 февруари 2025 г., след провеждане на преговори, Сирийските демократични сили (Syrian D.

F., SDF) се съгласили да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. Ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили (SDF) и Сирийският демократичен съвет (SDC) се споразумяли да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство. Смята се също, че споразумението включва Автономната администрация на С. и Източна С., известна като "Р.", която е гражданската власт, управляваща контролираните от SDF райони на С.. Съобщението идва от командира на Северната бригада на SDF, А. О. ал И. и получило широк отзвук в кюрдските и арабските медии. SDF и сирийското правителство преговарят седмици наред, за да намерят начин за мирно интегриране на райони от страната, които не са под управлението на правителството- SDF, която е подкрепяна от САЩ и е основната управляваща сила в много части на С. С..

От представената информация в справката се установило наличие на система за задължителна военна служба в определени райони на Североизточна С.. Кандидатът е роден през 1982 г., поради което към момента на постановяване на настоящото решение е на 43 години и не попада във възрастовия диапазон от 18 до 31 години, предвиден в справката относно задължителната военна служба. Поради това рискът от мобилизация не се явява приложим спрямо неговото лично положение. АО отбелязва, че в последващата молба молителят изложил твърдения относно обстановката в провинциите Д. ал Зор и Х., без да сочи конкретни обстоятелства, свързани с [населено място] - населеното място, в което е роден и живял. Не навел твърдения за предходното производство. Поради това изложената информация е приета на ниво общи данни за сигурността в отделни райони и не установява пряка и индивидуализирана заплаха спрямо молителя. От справката ставало ясно, че кюрдските сили ще се присъединят към сирийската армия и следователно няма индикации, че могат самостоятелно да набират мъже за военна служба. Въпреки това в рамките на настоящото административно производство не били представени доказателства за предприети конкретни действия спрямо молителя или за настъпили нови индивидуални обстоятелства след приключване на предходното производство, които да не са могли да бъдат заявени по-рано.

По време на предходното производство за международна закрила на жалбоподателя не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход. От приложените справки е видно, че опасността от мобилизация в кюрдските райони е била преодоляна чрез споразумението между SDF и сирийското правителство и липсват индивидуални или общи обстоятелства, които да потвърдят реален риск за молителя.

По време на разглеждане на жалбите на молителя срещу Решението на Председателя на ДАБ, пред две съдебни инстанции - АС-Х. и Върховен административен съд, чуждият гражданин също не е споменал за опасенията си за кюрдският произход и принудителното мобилизиране. Поради изброените по-горе факти и липсата на логично обяснение защо молителят не е разказал за тези опасения, когато е имал възможност, не се приема за достоверна информацията.

Молителят се позовал в последващата си молба на чл. 8, ал. 3, т. 2, т. 3 и т. 5, както и на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ, като твърди, че при завръщане в С. би могъл да бъде изложен на риск поради политическата, етническата и религиозната си принадлежност. Справките и докладите, които е цитирал (ВКБООН, Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, Б., новинарски източници и протокол от заседание на Съвета за сигурност на ООН), не потвърждали тези рискове.

След анализ на представените доказателства се установило, че не съществуват индивидуални или общи обстоятелства, които да потвърждават реален риск за живота, здравето или свободата на молителя. Информацията в справките сочела подобрение на сигурността и връщането на С. към нормален живот.

В своята последваща молба лицето посочва опасения за тежки посегателства при завръщането си

в С.. В тази връзка е изискана от АО информационна справка С ВХ. № МД-02-14 от 16.01.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, за актуалната обстановка в С. и състоянието на сигурността в провинция Х., от която е видно, че „ В бюлетин на ВКБООН от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Основните причини за завръщане се дължали на политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включвали носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. В районите на изток от река Е. в Североизточна С. ситуацията по отношение на свободата на движение оставала до голяма степен непроменена. Турските бомбардировки обаче са преустановени, което довело до забележим спад на опасенията сред цивилното население при пътуване между градове като Х. и околните провинциални райони, включително градове близо до турската граница като М., или между Х. и Д. ал Зор. Според оценки на Върховния комисариат за май 2025 г. общо 7 093 завърнали се от чужбина лица живеели в провинция Х.. По-голямата част от тях (5 160 души) са се завърнали в окръг Х., а в К. са се завърнали 1 520 души. От 8 декември 2024 г. насам 5 206 души са се завърнали в провинция Х. от чужбина".

След извършен анализ на информацията в горепосочената справка, за АО, станало ясно, че ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години, се е подобрила значително. Данните в същата справка обусловили категоричен извод за липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт, който да е на ниво пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на кандидата ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в С..

Важно било също да се отбележи, че несигурното положение в отделни райони на страната било в резултат на инцидентни прояви, които не могат да се определят като отговарящи на критерия за безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връщала обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина. От изложеното АО стигнал до обосноваван извод, че при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила в родината му, това нямало да доведе до негативни последици за молителя. Представените от молителя Публикации и материали имали общоинформационен характер и същите не установяват качествено нова степен на ескалация или настъпили след приключване на предходното производство обстоятелства, които съществено да изменят фактическата обстановка, вече обсъдена и преценена в рамките на първоначалното производство за международна закрила.

Що се отнася до принципа забрана за връщане „non-refoulement“, регламентиран в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, според който: Чужденец, влязъл в Република -Б., за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. От анализа на събраните писмени доказателства по административната преписка не се констатирало наличието на горепосочените предпоставки. След извършена преценка на всички индивидуални фактори, касаещи личното, положение на молителя, както и актуалната информация относно страната му на произход се установило, че при евентуалното му завръщане в

С., той би могъл да води нормален начин на живот, поради което При преценката на последващата молба за международна закрила с вх. № КП- 01-364 от 02.02.2026 г., за АО се наложил изводът, че производството за предоставяне на международна закрила не следва да се образува. Предвид изложеното, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, Не допуснал последваща молба, вх. № КП-01-364 от 02.02.2026 г. на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), от жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на

международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила.

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б.. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсец международна закрила молба от 20.12.2024 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на

перезглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на С., която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законнообразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е

допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. Ф., гражданин на Сирийска А. Република, [дата на раждане] в [населено място]-С., ЛНЧ [ЕГН], адрес за контакт: [населено място], [улица],офис 1, чрез адв. Л. Д., САК, срещу Решение № 66X / 19.02.2026 г. на интервюиращият орган-Т. В. при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-364/02.02.26 г. на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.